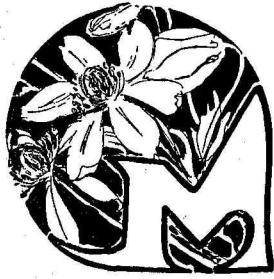

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΠΑΥΛΟΒΙΤΣ ΤΣΕΧΩΦ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΦΩΣΚΟΛΟΥ

Ε δληγ τὴν ταπεινότητα τοῦ ἔξωτερικοῦ του, θαρρεῖς ὅτι στέκεται ὑπερήφανον τὸ σπίτι ὃπου ἐγεννήθη ὁ Φώσκολος πλησίον εἰς τὰς ὑψηλὰς γειτονικὰς οἰκίας.

Τὸ πενιγρόν καὶ μονόροφον σπίτι, μὲ τοὺς χαυηλούς τοίχους, μὲ τὰ δύο παράθυρα, ὑπῆρξεν ἡ ταπεινὴ κοιτὶς τοῦ ἐνδόξου τέκνου τῆς Ζεκώνθου, τοῦ μεγαλοφυοῦς δώρου τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἰταλίαν.

Εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸν οἰκήματα πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ πλέον, κατὰ τῶν Ἰανουαρίων τοῦ 1778 εἶδε τὸ φῶς τῆς ζωῆς ὁ Οὐγος Φώσκολος καὶ ἐντὸς τοῦ πενιγροῦ πειράλλοντος τοῦ ταπεινοῦ τούτου οἰκήματος διεπλάσθη ὁ χαρακτήρ τοῦ παιδός. Ἐδῶ διέρευσαν τὰ ἔτη τῆς νεαρᾶς ἡλικίας του, τῆς τόσον ταρχχώδους, ἡ ἐποία, νομίζεις, ὅτι προεμήνυε μὲ τὰς παιδικὰς ἀταξίας τὴν μέλλουσαν ἐπανάστασιν τῆς μεγάλης ψυχῆς τοῦ Φώσκολου. Ἐδῶ κατέγινεν εἰς τὰς πρώτας σπουδὰς καὶ ἐδῶ ἔγραψε τοὺς πρώτους στίχους.

Πόσας φορὰς κατόπιν εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του ὁ ἀτυχῆς ποιητῆς ὅτε κατώκει εἰς τὰ πενιχρὰ οἰκήματα τοῦ Λογδίνου πάσχων ἀπὸ τὰς ποταπὰς καταδίωξεις τῶν ἐχθρῶν του, θά ἐνευμήνη τὴν ταπεινήν του οἰκίαν, καὶ θὰ ἐπόθησε τὴν γαλήνην, ἥν ἀπήλαυνεν ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τὰς ἀγρύπνους περιποιήσεις, ἃς ἐπεδαψίλευεν τὸ μητρικὸν φίλτρον!

Δὲν γνωρίζομεν πολλὰ πράγματα περὶ τῆς ιστορίας τοῦ οἰκήματος τούτου. Τοῦ χρόνου ἡ ροή συμπαρέσυρεν καθὲ τὶ τὸ δποῖον θὰ ἡδύνατο νὰ μᾶς παράσῃ γ σχετικὰς πληροφορίας καὶ τῶι ἑταῖροι ἡ ἀπόστασις ἀν οὐδὲν διέσωσεν, ἐσεβάσθη ὅμως τὸ πενιγρὸν λίκνον τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ.

Γνωρίζομεν μόνον, καθὼς ἄλλως τε φαίνεται καὶ ἐκ τῆς πτωχικῆς οἰκίας, ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ Φώσκολου δὲν ἦτο διόλου εύπορος.

Μὲ στερήσεις λοιπὸν ἔζησε τὰ πρῶτα του ἔτη ὁ Οὐγος μέχρις ὅτου ἀνεγέρθησεν ἀπὸ τὴν γενέθλιον γῆν διὰ νὰ μη ἐπιστρέψῃ πλέον οὔτε ζῶν, οὐδὲ νεκρός, διότι καὶ τὰ δεστά του ἐπρόλαβεν νὰ τὰ παραλάβῃ ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ χώματος ἡ Ἰταλία. Δεκαεξετῆς ἦτο, δὲ μετὰ τὸ θάνατον τοῦ πατρός του, μετέβη μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς Βενετίαν.

Παρῆλθον χρόνοι πολλοὶ ἔκτοτε. Ὁ οἰκίσκος εἶγε καταντήσει ἐλεεινὸς καὶ ἐτοιμόρροπος. Τίς οἶδε πόσοι θὰ κατώκησαν ἐκεῖ! Πόσοι ἀμαθεῖς ἢ θρωποί, πόσαι πτωχαὶ ὑπάρχεις ἔζησαν εἰς τὴν ἐνδόξον ἐκείνην φωλεάν. Πόσαι ἀνότοι θρυλίαι, πόσαι ὅμορεις, πόσαι βλασφημίαι θὰ ἀντήχησαν ἐκεῖ ὅπου ἥκουντο τοῦ